

творена. Помжчихъ се да я отворя но не можахъ. Между това, дѣцата отъ вѣтрѣ все продължаваха да пицятъ. Най сѣтнѣ, съ силенъ ударъ съ кракътъ си, азъ отворихъ вратата, отъ която бликна цѣлъ потокъ димъ. Вѣтрѣ отъ гѣстия димъ нищо се не видѣше и затуй азъ се спустнахъ на посоки право къмъ мѣстото, отъ гдѣто идеше писъка. Но не направихъ и двѣ три крачки, като се спънахъ въ нѣщо и паднахъ, моментално азъ се вдигнахъ, грабнахъ двѣ дѣца, които вече бѣха между огненнитѣ пламъци и ги измъкнахъ вънъ. Краката на дѣцата бѣха упърлени и политѣ на конопенитѣ имъ ризки започнали бѣха да горятъ. Азъ притворихъ вратата, за да не се усилива горѣнието на расхвърленото по пода сѣно. Слѣдъ малко дойдоха опълченци и изгасиха огъня. Благодарение само на това, че вратата е била затворена и прозорчето бѣше малко, огъня не е можалъ да се усили. Скоро пристигна уплашената майка на дѣцата, която ги била оставила при огъня, а сама отишла за работа у майки ни си. Бѣдната жена, тя не можеше да намѣри думи, да ми искаже своята благодарностъ.

На 15 Януарий, дружината напустна Ахтуларъ и се опѣти по направление къмъ Котелъ. Още вчера бѣ завалѣлъ силенъ дѣждъ, който прѣзъ ноцъта се обърна на снѣгъ. На разсѣмнувание задуха юженъ топълъ вѣтрѣ. Снѣга започна да се топи и прѣпълни коритата на буйнитѣ балкански рѣки. Между това, мостове нѣмаше; колкото е имало, Турцитѣ ги съборили. За да прѣминемъ прѣзъ буйнитѣ рѣчици, дълбочината на които достигваше по два и повече метра, прѣпрѣчвахме прѣзъ тѣхъ греди, по които и минавахме. При това, не малко опълченци падаха въ рѣката, която ги носеше по течението, но, благодарение на приетитѣ отъ началството мѣрки, никакво нещастие не се случи. Още по мѣчно бѣше прѣкарването на конетѣ и колята прѣзъ рѣкитѣ; при такова едно прѣкарвание, паричния санджкъ на 3-я дружина съ колата и конетѣ бѣше привлеченъ; и чакъ на третия день, когато водата въ рѣката спадна, бѣше изваденъ. Сѣщо се извадиха и много пушки,